

—Roig com el foc i negre com les fumeres.
 —Es ben bé ell aquell que vé, stém perduts.
 Llavors la Catherineta va dir:
 «Per la vareta de mon pare que tu't tornis anec i jo anegueta.»
 Va dir aixó tres voltes i a la darrera se vant tornar ell anec i ella anegueta.
 El Drac va arribar i va dir:
 —Deu vos guard', anec i anegueta! ¿No haveu pas vist passar Bernardinet i Catherineta?
 —Mec, mec, mec.
 —Vos dic si heu vist passar al Bernardinet i Catherineta.
 —Mec, mec, mec, mec...
 El Drac tot rabiós s'en entorná.
 A la tornada, la seva dona li digué: ¿Que nols portes?
 —No. He trobat un anec i una anegueta que no més feien que dir: Mec, mec, mec, mec.
 —Ah ruc! eren ells; t'els havies d'endur. Demá ja cal que hi tornis i t'els enduguís.
 —Estic massa cansat i ja no hi torno.
 —Te dic que hi tens de tornar.
 Al endemà hi va tornar el Bernardinet el va veure venir de lluny.
 —Catherineta! ton pare vé, stém perduts!...
 Llavors la Catherineta va dir:
 «Per la vareta de mon pare que tu't tornis hortolá i jo hortolana.»
 Va dir aixó tres cops i al darrer ell se va tornar hortolá i ella hortolana.
 El Drac va arribar i va dir:
 —Déu vos guard', hortolá i hortolaneta. ¿No haveu pas vist passar al Bernardinet i a la Catherineta?
 —Voleu enciam?
 —Jo vos dic si haveu vist passar a Bernardinet i a la Catherineta.

—Voleu enciam?
 El Drac s'en va entornar tot rabiós.
 A la tornada la seva dona li digué:
 —Doncs bé, que nols portes aquesta vegada?
 —No. He trobat un hortolá i una hortolana que no feien més que dirme si volia enciam.
 —Ah rucot! eren ells; els havies d'haver agafat i portarlos. Demá ja cal que hi tornis.
 El Drac no hi va volguer tornar més.
 —Que vagin a llá ont vulguin; jo no aniré a buscarlos pas.
 I no hi va tornar més.
 Bernardinet i la Catherineta se vant casar. Un die Bernardinet aná a unes bodes i va star tres dies sense tornar. La Catherineta stava tota desconsolada; va anar a casa d'una veïna i li demanà:
 —¿No tindrieu pas una mica de pasta a la pastera?
 —No, non tinc gens.
 —Encara que no més fos una mica com una punta d'agulla. ja n'hi hauria prou.
 La veïna s'en aná a veure la pastera i en va trobar una mica com una punta d'agulla. La Catherineta va amassar aquesta pasta i en va fer dos coloms: un colom i una colometa i ls hi doná vida. Després els posá aprop de la casa a ont era el Bernardinet i el colom digué a la colometa:
 —Colometa bèsem! Colometa bèsem!
 —No, not vull besar perque uo vull que facis lo que Bernardinet va fer a la Catherineta que la va deixar abandonada.
 Tant sovint deien aixó que Bernardinet ho va sentir, i va sortir de la casa. La Catherineta lo sperava, s'en vant anar plegats i no's vant deixar ja mai més.

Traduit per M. V. B.

MISCELANEA

La construcción del deseado teatro de invierno puede considerarse ya un hecho, según pueden ver nuestros lectores por la circular que la Junta de Gobierno del «Centro» dirige á los Sres. Socios y que publicamos en otro lugar del presente número.

Celebraremos que tan importante proyecto llegue á buen fin.

Las clases que sostiene el «Centro» es seguro que se reanudarán el día 15 del próximo Octubre.

Se halla enfermo de alguna gravedad nuestro querido amigo, el director del «Diario de Reus» D. José Doménech Grau.

Le deseamos un pronto restablecimiento.

Nuestro querido amigo y colaborador D. Juan Puig y Ferrater publicará muy en breve un interesante libro «Dialechs Dramátichs» al cual auguramos el éxito más completo.

La Sección Excursionista tiene en proyecto algunos planes que serán realizados muy en breve con aplauso de todos sus Sres. Socios.